

BIULETYN LUBIŃSKI

Godziny otwarcia Urzędu Miejskiego w Lubinie

Dzień tygodnia	Tydzień z sobotą wolną od pracy	Tydzień z sobotą roboczą	Wykaz sobót roboczych Urzędu Miejskiego w Lubinie w 1995 roku
Poniedziałek	7:30 – 15:30	8:00 – 15:00	5 VIII
Wtorek	8:00 – 16:00	8:00 – 16:00	9 IX
Środa	7:30 – 15:30	8:00 – 15:00	20 V 14 X
Czwartek	7:30 – 15:30	8:00 – 15:00	3 VI 4 XI
Piątek	7:30 – 15:30	8:00 – 15:00	8 VII 9 XII
Sobota		8:00 – 12:00	

Prezydent Miasta lub jego zastępca przyjmuje interesantów we wtorki w godzinach 8:30 – 10:00 w pokoju nr 44 lub 68.

Natomiast **Radni Rady Miejskiej** przyjmują interesantów we wtorki w godzinach 14:00 – 16:00 w pokoju nr 62, pierwsze piętro.

Przewodniczący Rady Miejskiej lub jego zastępca przyjmuje w czwartki w godzinach 14:00 – 15:30 w pokoju nr 62, pierwsze piętro.

ADRES: Urząd Miejski w Lubinie, ul. Kilińskiego 10, tel. centrala 44-46-61, fax 42-12-67.

RZECZNIK PRAW MIESZKAŃCÓW

Przyjmuje w dniach:

Poniedziałek – 8:00 – 11:00

Środa – 12:00 – 15:00

Czwartek – 8:00 – 11:00

Urząd Miejski w Lubinie ul. Kilińskiego 10, parter, pokój nr 5.

Z okazji nadchodzącego Dnia Matki redakcja Biuletynu Lubinńskiego życzy dużo radości z pociech. A wszystkim dzieciom z okazji ich święta wspaniałych prezentów.

Przyznano Nagrodę Miasta Lubina

W trzech ostatnich numerach Biuletynu Lubinńskiego informowaliśmy czytelników o napływających od Kancelarii Rady Miejskiej w Lubinie zgłoszeniach do Nagrody Miasta Lubina. Redakcja, w oparciu o dołączone do zgłoszeń uzasadnienia, starała się przybliżyć mieszkańcom Lubina zarejestrowanych kandydatów. Ostatecznie, w regulaminowym czasie, zgłoszono 26 zasłużonych lubinian. Poniżej publikujemy pełną listę osób zaproponowanych do nagrody: *Stefan Cybulski, Waldemar Dolecki, Piotr Dziubczyński, Stanisław Fudał, Maria Garwacka, Ludwik Gadzicki, Franciszek Hawrysz, Szymon Kanigowski, Adam Kaźmierczyk, Czesław Klemaszewski, Elżbieta Kudyba, Janina Kosmalska, Wiesław Migdał, Michał Mularczyk, Paweł Niewodniczański, Zofia Pieńkowska, Jadwiga Poczatek, Krystyna Rutkowska, Władysław Szwedo, Kazimierz Styś, Gabriela Śnieżko, Leszek Tеляtyński, Stanisław Tokarczuk, Bronisław Wierciuch, Stefania Wolszczak oraz Janusz Zarenkiewicz.*

Zgłoszenie kandydatur było wstępem do dalszych działań, mających na celu wyłonienie laureata. Zgodnie z regulaminem nagrody, specjalnie powołana przez radnych komisja konkursowa, w skład której weszli: *Rozalia Józefów, Izabela Pankiewicz, Małgorzata Szczygieł, Leszek Kryński oraz Paweł Niewodniczański - Przewodniczący Rady Miejskiej w Lubinie*, który zgodnie ze Statutem Miasta Lubina automatycznie został przewodniczącym komisji konkursowej. Zadaniem komisji było wyłonienie, spośród wszystkich zgłoszonych, pięciu kandydatur - co nastąpiło na posiedzeniu komisji w dniu 5 maja br. Wśród wytypowanych osób znaleźli się:

- **Waldemar Dolecki** - absolwent Uniwersytetu Wrocławskiego, dyrektor Młodzieżowego Domu Kultury w Lubinie. Znany przede wszystkim jako trener sekcji koreańskiej sztuki walki taekwon-do. Podopieczni trenera Waldemara Doleckiego należą do ścisłej czołówki światowej. W tym roku otrzymał państwową nagrodę indywidualną I stopnia przyznaną przez Urząd Kultury Fizycznej w Warszawie.

- **Piotr Dziubczyński** - założyciel i dyrektor Salezjańskiego Liceum Ogólnokształcącego w Lubinie. Organizator i współzałożyciel Młodzieżowego Salezjańskiego Centrum Sportowego „Amiko” w Lubinie. Człowiek o niespożytej energii, całkowicie i bezinteresownie zaangażowany w sprawy szkoły i młodzieży.

c.d. na str.10

Z ostatniej chwili:

**ks. Piotr Dziubczyński
laureatem
Nagrody Miasta Lubina**

XVI SESJA RADY MIEJSKIEJ W LUBINIE

W dniu 11 maja 1995 r. odbyła się XVI Sesja Rady Miejskiej w Lubinie. Obrady otworzył Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej w Lubinie pan Józef Kordas. Po powitaniu radnych, pracowników Urzędu Miejskiego oraz zebranych gości, prowadzący obrady pan Józef Kordas przedstawił porządek posiedzenia:

1. Interpelacje i zapytania radnych.
2. Uchwała w sprawie uzupełnienia Statutu Miasta Lubina - inicjatywa uchwałodawcza grupy radnych.
3. Uchwała w sprawie określenia stawek czynszu regulowanego za lokale mieszkalne w budynkach komunalnych oraz stawek czynszu dla lokali socjalnych - inicjatywa uchwałodawcza Zarządu Miasta Lubina.
4. Uchwała w sprawie porządku publicznego i ochrony przeciwpożarowej w Lubinie - inicjatywa uchwałodawcza Komisji Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego.
5. Uchwała w sprawie wniesienia wniosku o złożenie rewizji nadzwyczajnej - inicjatywa uchwałodawcza Przewodniczącego Rady Miejskiej.
6. Informacje Przewodniczącego Rady Miejskiej.

Po przedstawieniu porządku Sesji radny Dariusz Milka zgłosił wniosek o rozszerzenie porządku o punkt 2 „Uchwała zmieniająca uchwałę w sprawie przeznaczenia spodziewanych dochodów ze zbycia nieruchomości na dalsze zbywanie i wyposażanie terenów w urządzenia komunalne i sieci uzbrojenia”. Wniosek poddano głosowaniu. Wyniki głosowania: za 30, przeciw nie było, wstrzymał się 1. Porządek XVI Sesji Rady Miejskiej został rozszerzony o ten punkt. Następnie głosowanie

poddano cały porządek posiedzenia. Wyniki głosowania: za 32, przeciw i wstrzymujących się nie było. Porządek został przyjęty.

Wiceprzewodniczący pan Józef Kordas po przyjęciu porządku przystąpił do odczytania interpelacji i zapytań radnych. W trakcie udzielania przez Prezydenta Miasta Lubina Tadeusza Maćka odpowiedzi na jedną z interpelacji, został zgłoszony przez pana Henryka Bobera wniosek o przeprowadzenie dyskusji nad odpowiedzią. Wniosek poddany został głosowaniu. Wyniki głosowania: za 12, przeciw 16, wstrzym. się 2. Wniosek upadł.

W dalszej części posiedzenia radni podjęli następujące decyzje:

1) przyjęli projekt uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie przeznaczenia spodziewanych dochodów ze zbycia nieruchomości na dalsze nabywanie i wyposażanie terenów w urządzenia komunalne i sieci uzbrojenia. Wyniki głosowania: za 33, przeciw i wstrzymujących się nie było. Decyzja Rady związana była z chęcią dostosowania zapisów uchwały do uwag zasygnalizowanych przez Urząd Wojewódzki.

2) odrzucili projekt uchwały w sprawie uzupełnienia Statutu Miasta Lubina - projekt nr 90. Projekt ten przygotowany został przez grupę radnych. Istotą projektu było wprowadzenie na stałe do porządku kolejnych sesji punktu: „Oświadczenia radnych”. Zgodnie z przedstawionym projektem, oświadczenia wygłoszone byłyby na zakończenie obrad. W imieniu Samorządowego Klubu Radnych, jego przewodniczący pan Paweł Niewodniczański negatywnie ocenił projekt. Radni postanowili odrzucić projekt uchwały w sprawie uzupełnienia Statutu Miasta Lubina. Wyniki głosowania: za 12, przeciw 19, wstrzymał się 1.

3) przyjęli uchwałę w sprawie określenia stawek czynszu regulowanego za lokale mieszkalne w budynkach komunalnych oraz stawek czynszu dla lokali socjalnych. Wyniki głosowania: za 29, przeciw 1, wstrzymał się 1.

Projekt uchwały został przedstawiony przez Prezydenta Miasta Lubina pana Tadeusza Maćka. Po przedstawieniu projektu rozpoczęła się dyskusja nad założeniami uchwały w sprawie regulacji stawek czynszowych. Dyskusja była żywa, często wykraczająca poza merytoryczne ramy projektu uchwały. Nie obyło się bez akcentów politycznych (Uchwałę w sprawie czynszów publikujemy na stronie 3).

4) odrzucili uchwałę w sprawie porządku publicznego i ochrony przeciwpożarowej w Lubinie. Projekt tej uchwały przygotowany został przez Komisję Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego Rady Miejskiej w Lubinie. Projekt uchwały został przedstawiony i omówiony przez Przewodniczącego Komisji pan. Stanisława Kulczyńskiego. Również i ten projekt wywołał ożywioną dyskusję na forum Rady. Projekt uchwały poddany został głosowaniu. Wyniki głosowania: za 7, przeciw 16, wstrzymało się 10.

5) przyjęli projekt uchwały w sprawie wniesienia wniosku o złożenie rewizji nadzwyczajnej od wyroków Naczelnego Sądu Administracyjnego Ośrodek zamiejscowy z dnia 17 lutego 1995 r. sygn. art. SA/Wr/49/95, SA/Wr/50/95, SA/Wr/52/95, SA/Wr/53/95, SA/Wr/54/95 w przedmiocie ustalenia składu osobowego Komisji Rady Miejskiej. Wyniki głosowania: za 19, przeciw 7, wstrzymało się 3.

Przygotowano na podstawie protokołu z Sesji Rady Miejskiej w Lubinie.

• komunikaty • komunikaty • komunikaty • komunikaty •

W piątek 12 maja br., w 60 rocznicę śmierci Józefa Piłsudskiego pod pamiątkową tablicą poświęconą Marszałkowi, umieszczoną przy Ośrodku „Wzgórze Zamkowe”, kwiaty złożyli Tadeusz Maćka - Prezydent Miasta Lubina, Mirosław Gojdz - Wiceprezydent Miasta Lubina oraz Grzegorz Kaczmarzyk poseł KPN. Kwiaty złożyli również mieszkańcy Lubina. Po południu w Kościele pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa odprawiono uroczystą mszę świętą w hołdzie Wielkiemu Polakowi.

W związku z tragicznymi wydarzeniami w Gdańsku oraz w trosce o bezpieczeństwo mieszkańców Lubina Wiceprezydent Miasta Lubina Dariusz Milka zwrócił się z prośbą do Dolnośląskiego

Okręgowego Zakładu Gazownictwa o jak najszybsze przekazanie informacji na temat stanu technicznego instalacji gazowych na terenie miasta pod względem szczelności oraz zachowania parametrów zgodnych z normami.

W dniu 12 maja 1995 r. rozstrzygnięty został dwustopniowy przetarg na budowę wiaduktu drogowego w ciągu ul. Niepodległości wraz z drogami dojazdowymi.

Spośród trzech oferentów zakwalifikowanych do drugiego etapu przetargu wyłoniono, na podstawie złożonej dokumentacji, firmę „Marciniak i S-ka” z Gorzowa Wielkopolskiego. Podwykonawcami robót branżowych będą firmy z Lubina, zgodnie ze wskazaniami wykonawcy, który ponadto zobowiązał się zatrudnić

ok. 15 bezrobotnych z Lubina. Budowę wiaduktu, który będzie przedłużeniem ulicy Niepodległości do ulicy Hutniczej zaplanowano na jeden rok. Inwestycja w całości finansowana będzie z budżetu gminy.

Przedstawiciele Samorządu Terytorialnego z Lubina otrzymali życzenia od Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Wałęsy z okazji 5 rocznicy istnienia i działania samorządów w Polsce.

Prezydent Lech Wałęsa wyraził opinię, iż organy samorządowe znacznie umocniły demokratyczny ład ustrojowy w naszym kraju. Zdaniem Prezydenta R. P. aby samorządność mogła się nadal rozwijać powinna obowiązywać zasada: "tyle obowiązków, ile możliwości; tyle zadań, ile pieniędzy".

W liście do Radnych i przedstawicieli samorządu terytorialnego z Lubina Prezydent Wałęsa napisał m. in.: „Uważam, że naczelne władze państwowe, ustawodawcze i wykonawcze powinny traktować reformę samorządową jako swój wielki i pilny obowiązek. Z niepokojem spostrzegam, że organy państwowe nadal niechętnie dzielą się kompetencjami, a zwłaszcza pieniędzmi. Pojęcie siły i sprawności państwa mylone jest z siłą i wielkością państwowej administracji. Z centralizacją decyzji, władzy i kasy. A przecież zarządzanie skuteczne, nie jest wcale tożsame z centralnym.”

*Rzecznik Prasowy
Prezydenta Lubina
Julita Nikodem*

w sprawie określenia stawek czynszu regulowanego za lokale mieszkalne w budynkach komunalnych oraz stawek czynszu dla lokali socjalnych.

Na podstawie art.26 i 30 ustawy z dnia 2 lipca 1994r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz.U. Nr 105, poz.509) oraz art.40 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 16, poz. 195; Nr 32, poz. 191; Nr 34 poz. 199; Nr 43, poz. 253; Nr 89 poz. 518 i z 1991 r. Nr 4 poz. 18; Nr 110, poz 473 oraz z 1992 r. Nr 85, poz. 428 i Nr 100 poz. 499; z 1993r. Nr 17 poz. 78; z 1994r Nr 122 poz. 593), Rada Miejska uchwała co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki czynszu za 1 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego, uwzględniając czynniki podwyższające lub obniżające jego wartość użytkową.

2. Przez powierzchnię użytkową lokalu mieszkalnego, w rozumieniu uchwały, uważa się powierzchnię wszystkich pomieszczeń znajdujących się w tym lokalu, bez względu na ich przeznaczenie i sposób używania, tj. pokoi, kuchni, spiżarni, przedpokoi, alków, hali, korytarzy, łazienek oraz innych pomieszczeń służących mieszkalnym i gospodarczym potrzebom najemcy. Nie uważa się za powierzchnię użytkową lokalu mieszkalnego powierzchni balkonów, tarasów, loggi, antresol, szafek i schowków w ścianach, pralni, suszarni, strychów, piwnic i komórek gospodarczych. Wielkość powierzchni użytkowej lokalu ustala się na podstawie obmiaru jako powierzchnię wewnętrzną bez ścian dzielących pomieszczenia, przy zachwaniu innych zasad obmiaru powierzchni budynku określonych we właściwej Polskiej Normie.

3. Ilekroć w uchwale mówi się o wynajmującym, należy przez to rozumieć Gminę Miejską Lubin.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki czynszowe najmu za 1 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego w budynkach komunalnych:

1. Stawka czynszu dla lokali socjalnych 0,30 zł/m²
2. Stawka bazowa czynszu regulowanego 0,39 zł/m²

2. Przez stawkę bazową czynszu regulowanego należy rozumieć stawkę dla lokali w budynkach o dobrym stanie technicznym i wyposażonych jak niżej:

- a) instalację wodociągowo-kanalizacyjną
- b) ogrzewanie piecowe.

§ 3.

Ustala się następujące czynniki podwyższające stawkę bazową czynszu regulowanego:

- 1) Wyposażenie mieszkania w instalację centralnego ogrzewania lub ogrzewanie etażowe z kotłem gazowym 5 %
- 2) Wyposażenie mieszkania w instalację ciepłej wody oprowadzonej z zewnątrz budynku 5 %
- 3) Wyposażenie mieszkania w gaz przewodowy 5 %
- 4) Łazienka w mieszkaniu 5 %
- 5) WC w mieszkaniu 5 %
- 6) Położenie budynku zgodnie z opracowaniem „Wpływ położenia budynku na czynsz za lokale” . 0-10 %

§ 4.

Ustala się następujące czynniki obniżające stawkę bazową czynszu regulowanego:

- 1) Mieszkania z kuchnią bez bezpośredniego oświetlenia naturalnego 2 %
- 2) Mieszkania na ostatniej kondygnacji za wyjątkiem mieszkań na I piętrze 2 %
- 3) Mieszkania w oficynie 2 %
- 4) Mieszkania w budynkach o pogorszonym stanie technicznym 5 %
- 5) Mieszkania w budynkach przeznaczonych do remontu kapitalnego 10 %
- 6) Mieszkania w budynkach przeznaczonych do rozbiórki ... 16 %

§ 5.

Czynniki obniżające wysokość stawki bazowej czynszu regulowanego łącznie nie powinny przekraczać 16 % zmniejszeń stawki bazowej.

§ 6.

Wynajmujący może w czasie stosunku najmu podwyższyć lub obniżyć wysokość stawki czynszu regulowanego wyłącznie gdy znajdą okoliczności określone w 3 i 4 niniejszej uchwały.

§ 7.

Wynajmujący nie zastosuje czynników podwyższających stawkę czynszu regulowanego wobec najemcy, który dokonał ulepszeń w lokalu na własny koszt.

§ 8.

W przypadku podnajęcia lokalu mieszkalnego za zgodą wynajmującego, wysokość czynszu regulowanego podwyższa się o 30 %

§ 9.

Zaległości w opłatach za lokale mieszkalne mogą być rozkładane na raty, bądź w uzasadnionych przypadkach umorzone przez wynajmującego.

§ 10.

1. Wprowadzenie stawek czynszu, o których mowa w niniejszej uchwale, nie powoduje konieczności wypowiedziania dotychczasowych umów najmu lokalu mieszkalnego, lecz ich zmiany w formie aneksu do umowy.

2. Podwyższenie czynszów : regulowanego i za lokale socjalne, wymaga trzymiesięcznego wypowiedzenia pod rygorem nieważności w formie pisemnej.

§ 11.

Zarządca budynków komunalnych jest obowiązany w terminie miesiąca od daty wejścia w życie uchwały do sporządzenia aneksów do umów najmu, zgodnie z § 10 ust.1 niniejszej uchwały.

§ 12.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

*Przewodniczący
Rady Miejskiej
Paweł Niewodniczański*

Sprawozdanie z prac Zarządu Miasta Lubina za I kwartał 1995 r.

W I kwartale 1995 r. Zarząd Miasta odbył dziesięć posiedzeń, na których podjął 51 postanowień.

W omawianym czasie w zakresie gospodarki gruntami, rolnictwa i ochrony środowiska Zarząd Miasta podjął decyzje o przeznaczeniu do oddania w użytkowanie wieczyste następujących terenów:

- 265 nieruchomości położonych przy Szybie Wschodnim ZG dla osób, które grunty te dzierżały i ze środków własnych wybudowały na nich garaże,

- 3 działki o pow. 20 m kw. każda, położone przy ul. Jaśminowej, dla poprawy warunków zagospodarowania gruntów już posiadanych,

- w drodze przetargu działkę o pow. 3308 m kw., położoną przy ul. Parkowej, przeznaczoną pod budowę wielorodzinnych domów mieszkalnych,

- w drodze przetargu dwie nieruchomości przeznaczone w planie zagospodarowania przestrzennego miasta Lubina pod budowę stacji redukcyjnymi gazu II stopnia: jedna o pow. 153 m kw., położona przy ul. Piłsudskiego, druga o pow. 204 m kw., położona przy ul. 1-go Maja.

Wystąpiono do Urzędu Rejonowego w Lubinie o nieodpłatne przekazanie na rzecz Gminy Miejskiej Lubin nieruchomości oznaczonych w ewidencji gruntów jako droga (ul. Rzeźnicza), wydzielonych w celu zapewnienia dojazdu do działek zabudowanych obiektami użytkowymi przez Zakład Gospodarki Mieszkaniowej w Lubinie oraz Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Spółka z o.o. w Lubinie.

Zarząd Miasta podjął decyzję o sprzedaży na rzecz Gminy Lubin nieruchomości położonej przy ul. Łokietka 6, zabudowanej budynkiem, w którym mieści się siedziba władz gminy.

Nadto podjęto decyzję o ogłoszeniu przetargów na sprzedaż:

- nieruchomości przy ul. Cmentarnej (użytkowana dotychczas na cele mechaniki samochodowej), obniżając jej cenę wywoławczą z uwagi na fakt, iż jest to II przetarg,

- lokalu użytkowego, położonego przy ul. Bankowej 7A, użytkowanego dotychczas przez Przedsiębiorstwo "PEGRODETAL" we Wrocławiu na cele handlowe.

Na wniosek mieszkańców budynku położonego przy ul. Staszka 12 Zarząd Miasta wyraził zgodę na wyłączenie ze sprzedaży lokalu użytkowego, położonego w piwnicy tego budynku.

□

Działając w oparciu o przepisy ustawy o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości Zarząd Miasta postanowił oddać w użytkowanie wieczyste na rzecz Gminnej Spółdzielni "Samopomoc Chłopska" w Lubinie nieruchomości zabudowanej, położonej przy ul. Kolejowej, wraz z przeniesieniem na rzecz tej spółdzielni budynków na niej posadowionych. Jednocześnie Zarząd wygasił prawo użytkowania wieczystego jakie służyło w/w Spółdzielni w stosunku do czterech nieruchomości, położonych przy ul. Rzeźniczej i Kolejowej. Decyzję o sposobie wykorzystania tych nieruchomości Zarząd Miasta podejmie w późniejszym terminie.

W związku z przejęciem przez Gminę Miejską Lubin od MKS „Zagłębie” Lubin urzędzeń na targowisku miejskim przy ul. Kopernika, Zarząd Miasta ogłosił a następnie rozstrzygnął przetarg nieograniczony ofertowy na dzierżawę targowiska i pobór opłaty targowej wybierając ofertę firmy „Eskorta” Sp. z o.o. Grupy Holdingowej „BGH – RM” w Lubinie.

W związku z prośbą dotychczasowego najemcy lokalu użytkowego przy ul. Mickiewicza 102 (księgarnia), Zarząd Miasta uchylił swoje postanowienie z dnia 7 grudnia 1994 r. w sprawie ogłoszenia przetargu na sprzedaż w/w lokalu w drodze przetargu i wyraził zgodę na nabycie go przez dotychczasowego najemcę.

Zarząd Miasta podjął decyzję o obniżeniu o 50% kwoty czynszu dzierżawnego dla emerytów i rencistów – użytkowników ogrodów przy domkach jednorodzinnych zastrzegając, iż ulga ta dotyczy użytkowników, dla których emerytura lub renta jest jedynym źródłem utrzymania rodziny zamieszkującej w danym domku.

Trwały prace przygotowawcze (wyceny lokali, regulacja stanu prawnego, obmiary budynków) do III emisji celowych obligacji imiennych Gminy Miejskiej Lubin. Zatwierdzono imienną listę 299 osób zakwalifikowanych do nabycia lokali mieszkalnych w zamian za obligacje gminne. Ustalono termin wykupu tych obligacji na dzień 14 kwietnia 1995 r.

Działając na mocy ustawy „Prawo geologiczne i górnicze” oraz rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie opłat za działalność prowadzoną na podstawie przepisów w/w ustawy Zarząd Miasta wydał negatywną opinię dotyczącą wniosku KGHM „Polska

Miech” S. A. Oddział Zakłady Górnicze „Lubin” o obniżenie o 50% stawki opłaty eksploatacyjnej za wydobywaną rudę miedzi uznając, iż brak jest uzasadnienia do wydania opinii pozytywnej w tym zakresie albowiem ZG „Lubin” nie realizuje w pełni warunków koncesji dotyczących usuwania szkód górniczych powstałych w wyniku technologii wydobywania. Nadto wyrażenie pozytywnej opinii byłoby działaniem na szkodę gminy, gdyż skutkowałoby ujemnie na jej dochody uzyskiwane z tytułu prowadzonego na terenie gminy wydobywania rudy miedzi.

W zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej Zarząd Miasta, w związku z wejściem w życie ustawy o własności lokali oraz ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych, upoważnił dyrektora Zakładu Gospodarki mieszkaniowej do prowadzenia spraw wynikających ze stosowania tych ustaw. Nadto wystąpiono do rady Miejskiej o podjęcie uchwały w sprawie upoważnienia dyrektora Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej do załatwiania niektórych spraw z zakresu administracji publicznej.

Rozstrzygnięto przetarg nieograniczony ofertowy na trzyletnią dzierżawę parkingu o 168 miejscach postojowych przy ul. Krupińskiego w Lubinie wybierając ofertę Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych „Silva” w Lubinie.

Realizując zapisy zawarte w umowach z 1993 r. pomiędzy Zarząd Miasta Lubina, a powstającymi w wyniku podziału i komunalizacji Lubiniego Przedsiębiorstwa Komunalnego, spółkami pracowniczymi Zarząd Miasta zatwierdził cennik usług pogrzebowych świadczonych przez Zakład Usług Komunalnych „Ilex” Sp. z o.o. oraz zlecił bez przetargu Zakładowi Remontowo-Budowlanemu „DEK-MAL” Sp. z o.o. wykonanie w 1995 r. remontów w substancji mieszkaniowej, administrowanej przez Zakład Gospodarki Mieszkaniowej, za ogólną kwotę 282.350 zł.

W ramach posiadanych uprawnień w zakresie wykonywania budżetu miasta, wynikających z ustawy o samorządzie terytorialnym oraz uchwały nr VII/43/94 Rady Miejskiej w Lubinie z dnia 12 grudnia 1995 r. w sprawie budżetu miasta na 1995 rok z późniejszymi zmianami, Zarząd Miasta, przychyliając się do wniosków jednostek nie powiązanych z budżetem miasta o dofinansowanie różnych przedsięwzięć, rozdyponował część środków finanso-

wych zawartych w tegorocznym budżecie, i tak:

- ze środków zawartych w dziale 79 (Oświata i wychowanie) rozdyponowano łącznie kwotę 166.888,70 zł, dofinansując: zakończenie remontu awarii sieci wodno-kanalizacyjnej w Szkole Podstawowej Nr 2, remont basenu w Szkole Podstawowej Nr 13, zakupy sprzętu komputerowego, kserokopiarek i innych pomocy naukowych dla lubińskich szkół średnich oraz wyjazdy uczniów tych szkół zagranicę w ramach bezdewizowej wymiany młodzieży, wypoczynek dzieci lubińskich szkół w trakcie ferii zimowych;

- ze środków zawartych w dziale 85 (Ochrona zdrowia) rozdyponowano łącznie kwotę 355.400 zł, w tym kwota 106.900 zł – wykonanie postanowienia zarządu Miasta Lubina z dnia 30 grudnia 1995 r., którego wykonanie w ubiegłym roku budżetowym było niemożliwe z przyczyn technicznych, dofinansując: zakup analizatora biochemicznego i analizatora równowagi kwasowo-zasadowej oraz aparatu EKG dla Zespołu Opieki Zdrowotnej w Lubinie, działalność Polskiego Czerwonego Krzyża w Lubinie, Polskiego Towarzystwa Stwardnienia Rozsianego w Lubinie, Fundacji im. Brata Alberta w Lubinie, kontynuowanie badań poziomu ołowiu we krwi u dzieci w Lubinie oraz programu promocji zdrowia i prewencji chorób układu krążenia wśród młodzieży lubińskich szkół średnich;

- ze środków zawartych w dziale 87 (Kultura Fizyczna i Sport) przekazano kwotę 700 zł na organizację rejonowego Młodzieżowego Turnieju Turystyczno-Krajoznawczego dla uczniów lubińskich szkół;

- ze środków zawartych w dziale 89 (Różna działalność) rozdyponowano łącznie kwotę 44.000 zł dofinansując: przystosowanie samochodu Volkswagen do ratownictwa drogowego oraz przeprowadzenie niezbędnych remontów w obiektach Państwowej Straży Pożarnej w Lubinie, działalność, zakupy leków i sprzętu rehabilitacyjnego dla stowarzyszeń i związków działających na terenie Lubina, montaż stacji telefonicznej na placówce Komisariatu I Policji w Lubinie na os. Ustronie IV, organizację zawodów strzeleckich dla mieszkańców miasta z okazji obchodów 700-lecia miasta Lubina.

Nadto, działając na mocy upoważnienia Rady Miejskiej w Lubinie do dysponowania środkami zawartymi w dziale 97 (Różne rozlicze-

nia) rozdział (Rezerwy ogólne i celowe), Zarząd Miasta ze środków rezerwy ogólnej przeznaczył kwotę 240.000 zł na objęcie w imieniu Gminy Miejskiej Lubin 240 udziałów zwiększonego kapitału zakładowego Telewizji Regionalnej Województwa Legnickiego.

Zarząd Miasta opracował i przyjął do stosowania „Zakres i zasady przyznawania, przekazywania oraz rozliczania dofinansowania ze środków budżetu miasta podmiotów i jednostek nie powiązanych z budżetem”. zasady te określają na czym wniosek, z jakich środków i w jakiej formie Zarząd Miasta może przyznać dofinansowanie. Ustalają także sposób i termin rozliczenia przyznanych środków oraz konsekwencje wykorzystania niezgodnie z przeznaczeniem przyznanych środków.

Przygotowując się do stosowania zapisów ustawy o zamówieniach publicznych Zarząd Miasta opracował i przyjął do stosowania od dnia 10 marca 1995 r. „Zasady udzielania zamówień na roboty finansowane z budżetu miasta”, w zamian za stosowane dotychczas „Zasady przetargu na roboty finansowane z budżetu miasta”. Nowo przyjęte zasady zawierają szerszy wachlarz możliwości udzielenia zamówienia na wykonanie różnych robót, umożliwiają pozyskanie pełniejszej informacji o ofercie, dokładniejszą kontrolę nad wykonywaniem zleconych prac.

W omawianym okresie realizowano, zgodnie z przyjętym planem, inwestycje miejskie, i tak:

- zakończono i rozliczono realizację kolektora sanitarnego na os. Przylesie;
- kontynuowano roboty związane z remontem i modernizacją Rynku – wymieniono część sieci wody, ułożono część kanalizacji deszczowej, wykonano część miejsc postojowych i odcinek chodnika;
- rozpoczęto roboty związane z wymianą kotłowni węglowej na gazową w budynku Miejskiego Ośrodka Profilaktyki i Wczesniej Terapii Uzależnień;
- trwały prace adaptacyjne na mieszkania komunalne w budynku byłego hotelu przy ul. Słowiańskiej;
- wykonano remont kanalizacji sanitarnej w szkole Podstawowej Nr 2,
- były przeglądy wszystkich lubińskich szkół podstawowych i przedszkoli w zakresie ustalenie niezbędnych prac remontowych, które będą wykonywane w trakcie przerwy wakacyjnej;
- kontynuowano roboty stanu surowego w obiekcie DKZM,
- kontynuowano prace remontowe w budynku Urzędu Miejskiego;
- zakończono montaż i przekazano do eksploatacji 12 wind nastrodowych dla osób niepełnosprawnych, zamontowanych w budynkach mieszkalnych. Windy te przekazano na majątek Miejskiego

Ośrodka Pomocy Społecznej w Lubinie.

Ogółem na realizację wyżej wymienionych inwestycji wydatkowano w I kwartale br. kwotę 930.800 zł. Nadto ogłoszono przetargi na wykonanie dróg dojazdowych i oświetlenia garaży przy ul. Jaśminowej, oraz na kontynuowanie w 1995 r. remontu budynku Urzędu Miejskiej, przetarg dwustopniowy na budowę wiaduktu drogowego w ciągu ulicy Niepodległości wraz z odcinkami dróg dojazdowych. Wystąpiono do Krajowej Rady Polskiego Związku Działkowców o częściową likwidację ogrodów działkowych „Słonecznik” w Lubinie, położonych w rejonie budowy ul. Niepodległości.

W przedmiotowym okresie Zarząd Miasta podjął decyzję o przystąpieniu Gminy Miejskiej Lubin do Porozumienia Miast Bez Barrier. Przynależność do tego związku nie rodzi żadnych skutków finansowych. Zadaniem Porozumienia jest bezinteresowna wymiana informacji dotyczących planowania, projektowania i realizacji miast bez barier, miast jednakowo dostępnych dla wszystkich ich mieszkańców, w tym szczególnie dla osób o ograniczonej sprawności fizycznej.

Zarząd Miasta w okresie I kwartału 1995 r. przedłożył Radzie Miejskiej łącznie 10 projektów uchwał dotyczących:

- zmian w uchwale w sprawie budżetu miasta na 1995 r.,

- ustalenia taryfy opłat w komunikacji miejskiej,
 - upoważnienia do załatwiania niektórych spraw z zakresu administracji publicznej dla dyrektora zakładu Gospodarki Mieszkanio-wej,
 - wniosku do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej dotyczącego przyspieszenia prac legislacyjnych związanych ze zmianą ustawy o działalności gospodarczej i ustawy o broni, amunicji i materiałach wybuchowych,
 - opłaty targowej,
 - wyznaczenia mężów zaufania do terytorialnej Komisji dla przeprowadzenia referendum gminnego w przedmiocie odwołania Rady Miejskiej w Lubinie oraz Komisji Obwodowych,
 - przeznaczenia spodziewanych dochodów ze zbycia nieruchomości na dalsze nabywanie i wyposażanie terenów w urządzenia komunalne i sieci uzbrojenia,
 - przystąpienia do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, oraz drugi w tej samej sprawie, będący autopoprawką zarządu Miasta,
 - zatwierdzenia przychodów i wydatków Gminnego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej Gminy Miejskiej Lubin na 1995 r.
- Nadto Zarząd Miasta przedłożył Radzie Miejskiej oraz Regionalnej Izbie Obrachunkowej sprawozdanie z przebiegu realizacji budżetu miasta za 1994 r.

Grynsz regulowany, a zaliczka na poczet utrzymania nieruchomości wspólnej

W związku z licznymi zapytaniami jak i wątpliwościami dotyczącymi zaliczek uiszczanych przez właścicieli na poczet kosztów zarządu (administrowania) nieruchomością wspólną, a czynszami regulowanymi, Zakład Gospodarki Mieszkaniowej wyjaśnia, że należności te odnoszą się do dwóch różnych instytucji prawnych.

Mianowicie czynsz regulowany opłacany jest zgodnie z ustawą O najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 105, poz. 509) przez najemców mieszkań będących własnością Gminy. Wysokość czynszu uchwała Rada Gminy. Gmina jako właściciel przedmiotowych mieszkań wysokość stawki czynszu może ustalić na różnym poziomie, stosując postanowienia ustawy wyżej cytowanej, jak i biorąc pod uwagę sytuację materialną najemców.

Natomiast zaliczka na poczet utrzymania nieruchomości wspólnej zgodnie z ustawą o własności lokali (Dz. U. Nr 85, poz. 388) jest opłatą, którą uiszczają właściciele lokali. Opłata powyższa jest ustalana przez ogół właścicieli danej nieruchomości nazywanej przez ustawodawcę wspólnotą mieszkaniową. Decyzja o wysokości zaliczki zapada uchwałą wspólnoty, podejmowaną większością głosów, liczoną udziałami. Zaliczka powinna odzwierciedlać rzeczywisty koszt utrzymania 1 m² w danej nieruchomości.

Zaliczkę na 1 m², jak zostało to już powiedziane, opłacają właściciele danej nieruchomości w jednakowej wysokości. Biorąc pod uwagę, że właścicielami lokali w nieruchomości są osoby fizyczne oraz Gmina, na konto nieruchomości od właścicieli wpływają jednakowe opłaty za m².

Istotą własności są uprawnienia i obowiązki ustawowo przypisane właścicielowi. Jednym z obowiązków jest ponoszenie kosztów utrzymania nieruchomości wspólnej proporcjonalnie do wielkości posiadanego lokalu. Uprawnieniem jest natomiast władanie w sposób swobodny własnością, a więc zbycie, wynajem. Wobec tego każdy z właścicieli ma prawo wynająć swój lokal (czy to mieszkanie, czy lokal o innym przeznaczeniu), ustalając dowolną stawkę czynszu niższą, równą lub wyższą od kosztów rzeczywistych ponoszonych przez niego. Jedynie w stosunku do mieszkań Gminy mają zastosowanie ograniczenia wynikające z przepisów ustawy O najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych.

Wobec powyżej przedstawionych uwarunkowań, wielkość zaliczki i wysokość czynszu regulowanego nie muszą być sobie równe.

*mgr Renata Napieralska
Dyrektor Zakładu Gospodarki
Mieszkaniowej w Lubinie.*

W opracowaniu niniejszym postaram się Państwu przybliżyć tematykę prawną związaną z własnością lokali nabytych od Gminy.

Institucją odrębnej własności lokali, tj. nabycia lokali w budynkach państwowych, regulowały do końca 1994 r. przepisy Kodeksu cywilnego jak i unormowania ustawy O gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości. Cechą charakterystyczną tych transakcji było to, że nabywcy lokali uzyskiwali

Należy wyjaśnić, że nabywca lokalu jest właścicielem nabytego lokalu oraz współwłaścicielem w częściach ułamkowych nieruchomości wspólnej, która obejmuje grunt oraz wszelkie części budynku i inne urządzenia, których nie sposób jednoznacznie przypisać do wyodrębnionego lokalu (klatka schodowa, pralnia, suszarnia, strych, dach, fundamenty, instalacje wodno-kanalizacyjne, gazowe, elektryczne, gazowe, centralnego ogrzewania

prowadzą działalność najemcy.

Wspólnota nie posiada osobowości prawnej, ale analogicznie do spółki cywilnej jawnej prawa handlowego, może nabywać prawa i zaciągać zobowiązania, posiada zdolność sądową, wobec czego może pozywać i być pozywana. Dzięki takiej konstrukcji, powództwa nie muszą wytaczać właściciele, lecz zarząd (zarządca) w imieniu wspólnoty.

W Lubinie powstało 165 wspólnot mieszkaniowych.

serwacje i drobne remonty, przedstawiane na zebraniach wspólnot, pochodzą z danej nieruchomości.

Na spotkaniach właścicieli, najbardziej kontrowersyjną sprawą i budzącą wątpliwości jest ustalenie zaliczek. Ekonomiczne aspekty wyjaśniane są przez przedstawicieli Zakładu bardzo szczegółowo i analitycznie. Poprzedzone są przesłaniem istoty Ustawy o własności lokali ze szczególnym uwzględnieniem upra-

Wspólnoty mieszkaniowe i własność

prawo dysponowania nimi, czyli korzystali z pełni z praw wynikających z własności (zbycie, sprzedaż, wynajem, zameldowanie osób trzecich itp.), natomiast w sposób ograniczony ponosili konsekwencje finansowe własności. Bowiem właściciele obciążani byli kosztami eksploatacji tylko w wymiarze nie przekraczającym kwoty stanowiącej wysokość czynszu dla danego lokalu wg stawek ustalonych przez Radę Ministrów (najwyższy wymiar - 0,26 zł/m², przed denominacją - 2640 zł/m²). Różnica w kosztach utrzymania zasobów komunalnych, w tym również w lokalach własnościowych (mieszkaniach), pokrywana była w postaci dotacji gminnych. Właściciele nie ponosili także kosztów odprowadzenia ścieków i wywozu nieczystości stałych.

Przepisy ustawy „O własności lokali” z 24 czerwca 1994 r. (Dz. U. Nr 85, poz. 388) porządkują stan prawny w zakresie własności lokali nabytych od skarbu państwa lub gminy.

Jednym z głównych celów postanowień przywołanej wyżej ustawy jest zmiana mentalności właścicieli lokali w powiązaniu z pełnymi konsekwencjami płynącymi z uprawnień i obowiązków. A mianowicie właściciel powinien być włączony do procesu zarządzania wspólną nieruchomością. Aktywny udział właściciela w zarządzie wspólną nieruchomością i obciążenie go rzeczywistymi kosztami eksploatacji i remontów gwarantuje sprawną i oszczędną gospodarkę nieruchomością.

itp.), nie służące wyłącznie do użytku właściciela.

Udziały właścicieli we współwłasności mają istotne znaczenie dla praw i obowiązków właścicieli (wielkość udziału odpowiada stosunkowi powierzchni użytkowej lokalu do powierzchni użytkowej budynku). Zgodnie bowiem z art. 12 i 13 ustawy, właściciele lokali ponoszą wydatki i ciężary związane z utrzymaniem nieruchomości wspólnej. Za zobowiązania dotyczące nieruchomości wspólnej każdy właściciel ponosi odpowiedzialność w części równej jego udziałowi. Ponadto, decyzje, zgodnie z art. 23 zapadają większością głosów liczoną według wielkości udziałów. Mówiąc inaczej, im większy lokal posiada właściciel, tym wyższe ponosi opłaty, ale również posiada większe uprawnienia i wpływ w procesie decyzyjnym o nieruchomości.

Ustawa wprowadza nową instytucję prawną, którą jest wspólnota mieszkaniowa. Zgodnie z art. 6 wspólnota powstaje z mocy prawa w przypadku sprzedaży przez Gminę nawet jednego lokalu (mieszkania, lokalu użytkowego). Ustawodawca definiuje wspólnotę mieszkaniową jako ogół właścicieli, których lokale wchodziły w skład określonej nieruchomości. Jest to przeważnie jeden budynek. Podmiotowo można powiedzieć, że jest to mała społeczność, która decyduje o swojej własności i współwłasności.

Wspólnotę tworzą właściciele lokali - osoby fizyczne oraz Gmina, posiadająca lokale komunalne, w których zamieszkują lub

Mieszkań własnościowych osób fizycznych do dnia dzisiejszego jest 1006.

Sledząc w dalszym ciągu przepisy, na dotychczasowym zarządcy nieruchomości ciąży obowiązek zwołania pierwszych spotkań wspólnot, na których właściciele zdecydować mają, w drodze podjęcia stosownych uchwał, o losach nieruchomości. W szczególności ustalają: regulamin wspólnoty, zarządcę (administratora) nieruchomości, wysokość zaliczek na poczet utrzymania nieruchomości wspólnej.

W związku z tym, że dotychczasowym zarządcą budynków Gminy Miejskiej Lubin jest Zakład Gospodarki Mieszkaniowej, zebrania wspólnot organizowane są przez tą instytucję. Do chwili obecnej odbyło się 40 spotkań, na których właściciele uchwalili regulamin, powierzyli zarządzanie nieruchomościami Zakładowi oraz ustalili wysokość zaliczek na poziomie kosztów rzeczywistych utrzymania danej nieruchomości, tj. w granicach od 0,70 do 0,85 zł/m². Należy w tym miejscu zaznaczyć, że zgodnie z art. 40 ustawy, zarządca ma obowiązek prowadzenia ewidencji wydatków i wpływów dla każdej nieruchomości oddzielnie. Wobec czego koszty eksploatacyjne, na które składają się między innymi - utrzymanie właściwego stanu porządkowo-sanitarnego, energia, pielęgnacja zieleni, zimowe utrzymanie posesji, usługi kominiarskie, zarząd oraz opłaty cywilnoprawne (ubezpieczenia budynków, podatki), kon-

wnień i obowiązków właścicieli.

Zrozumiała jest reakcja właścicieli co do konsekwencji finansowych wynikających z własności. Burzliwe niejednokrotnie dyskusje, trwające w niektórych przypadkach wiele godzin, kończą się raczej zrozumieniem problemu, pomimo zdarzających się czasami stwierdzeń - „zostaliśmy oszukani wykupując mieszkania od Gminy, która wprowadzając wykup mieszkań w systemie obligacji, umożliwiła dużej liczbie najemców nabycie lokali, obiecywała opłaty jak przy najmie”.

Należy zrozumieć intencje Gminy - tak stanowiły ówczesne przepisy. Natomiast zmiana regulacji ustawowej nie leży w kompetencji gmin. Prawo ustanawia ustawodawca, którym jest parlament. Gminy nie mają wpływu na stanowienie prawa o randze ogólnie obowiązującego, w tym ustawy „O własności lokali”. Im wcześniej każdy z nas, jako właściciel uświadomi sobie, przyjmie obowiązki wynikające z własności lokali, tym łatwiej będzie się nam mieszkalo w naszym mieście.

Uważam, że wskazane byłoby przytoczyć tu katalog uprawnień i obowiązków wynikających z art. 12, 13, 17 ustawy:

Uprawnienia:

1. Właściciel ma prawo do współkorzystania z nieruchomości wspólnej zgodnie z jej przeznaczeniem.

2. Pożytki i inne przychody z nieruchomości wspólnej (np. wynajęcia przez wspólnotę suszarni, strychu, itp. na lokal użyt-

kowy) służą pokryciu kosztów związanych z jej utrzymaniem, a w części przekraczającej te potrzeby przypadają właścicielowi w części odpowiadającej jego udziałowi.

3. Zabezpieczeniem właściciela przed wierzycielami wspólnoty są postanowienia, że za zobowiązania wspólnoty właściciel odpowiada tylko do wysokości swoich udziałów w danej nieruchomości.

4. Właściciel ma prawo i obowiązek współuczestni-

mania zarządu nieruchomością wspólną. Możliwe jest dochodzenie w postępowaniu upominawczym na zasadach ogólnych na podstawie art. 498 Kodeksu postępowania cywilnego. W przypadkach szczególnych uchylania się od obowiązków, przewidziane są sankcje zgodnie z art. 16 ustawy. Mianowicie, jeżeli współwłaściciel zalega długotrwale z zapłatą należnych od niego opłat lub w sposób rażący i uporczywy wykracza przeciwko obowiązującemu regulami-

widualnego zbierania głosów – większością udziałów.

Są to uchwały stanowiące normy prawne dotyczące danej nieruchomości, obowiązujące każdego właściciela. Wobec czego nie ma prawnej możliwości zmiany postanowień z dnia na dzień. Natomiast ustawa przyznaje każdemu właścicielowi zgodnie z art. 25 uprawnienia do zaskarżenia uchwały do sądu z powodu jej niezgodności z prawem w terminie 6 tygodni od dnia jej podjęcia. Zaskarżona

ściach stanowiących niegdyś własność Gminy, a obecnie tylko współwłasność w ramach wspólnot.

Na zakończenie należy zaznaczyć, że właściciele mieszkań objęci są również pomocą finansową w formie dodatków mieszkaniowych na mocy ustawy „O najmie lokali” i dodatkach mieszkaniowych. Ponadto mogą w dowolny sposób zamieniać swoje lokale na inne mniejsze, a tym samym tańsze w utrzymaniu. Zakład Gospodarki Mieszkaniowej służy

lokali – nowe uregulowania prawne

ctwa w zarządzie nieruchomością.

Obowiązki:

1. Właściciel ponosi wady związane z utrzymaniem swego lokalu, jest zobowiązany utrzymywać go w należyłym stanie, przestrzegać regulamin i porządek domowy.

2. Właściciel ponosi koszty związane z zarządem nieruchomością wspólną w wysokościach proporcjonalnych do udziału (zaliczki).

3. Właściciel na żądanie zarządcy ma obowiązek zezwolić na wstęp do lokalu ilekroć jest to niezbędne do przeprowadzenia konserwacji, remontu lub usunięcia awarii w nieruchomości wspólnej.

Ustawa ułatwia dochodzenie od właścicieli lokali wydatków na koszty utrzy-

nowi albo przez swoje niewłaściwe zachowanie czyni korzystanie uciążliwe z innych lokali lub nieruchomości wspólnej, wspólnota mieszkaniowa może w trybie procesu żądać sprzedaży lokalu w drodze licytacji na podstawie postanowień Kodeksu postępowania cywilnego w egzekucji z nieruchomości, bez prawa do lokalu zamiennego.

Wspólnota jako społeczność decyduje o istotnych sprawach dla nieruchomości wymienionych już w niniejszym opracowaniu, a także innych takich jak: dobudowie, nadbudowie, adaptacji strychów, suszarni na lokale o innym przeznaczeniu, ustala i akceptuje remonty, plan finansowy itp. Decyzje zapadają bądź na zebraniu bądź w drodze indy-

uchwała podlega wykonaniu, chyba że sąd wstrzyma jej wykonanie do czasu zakończenia sprawy. Zaskarżona uchwała podlega wykonaniu, chyba że sąd wstrzyma jej wykonanie do czasu zakończenia sprawy.

Uważam, że konieczne jest również zaznaczenie, iż Gmina Miejska Lubin corocznie w budżecie gminnym przeznaczała środki finansowe na remonty budynków, które tworzą obecnie wspólnoty mieszkaniowe.

Mając na uwadze diametralną zmianę w regulacji prawnej dotyczącej własności, co w konsekwencji pociąga za sobą większe obciążenia finansowe właścicieli, Gmina również w bieżącym roku przewidziała fundusze na wykonanie zaplanowanych remontów kapitalnych w nieruchomości

pomocą w kojarzeniu takich zamian.

Zdaję sobie sprawę, że opracowanie powyższe pomimo swojej obszerności nie wyczerpało tematyki własności i wspólnot. Dodatkowo, wyjaśnienia problemów są przedstawiane na spotkaniach wspólnot, które są sukcesywnie prowadzone przez ŻGM. Jednakże w przypadkach potrzeby uzyskania indywidualnych wyjaśnień proszę zgłaszać się bezpośrednio do Zakładu lub redakcji biuletynu. Postaramy wspólnie nauczyć się „być” właścicielami i rozwiązywać problemy dotyczące konsekwencji płynących z własności.

*mgr Renata Napieralska
Dyrektor Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej w Lubinie*

Informuję, że 9 maja 1995 roku
Zarząd Koła UNII WOLNOŚCI w Lubinie

podjął uchwałę o powołaniu

Lubińskiego Komitetu Wyborczego

JACKA KURONIA

Wszystkie osoby pragnące czynnie wesprzeć kandydaturę Jacka Kuronia na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej prosimy o kontakt z siedzibą Komitetu w Lubinie, ul. M. Skłodowskiej-Curie 14/4 (tel. 44-24-34), we wtorki w godzinach od 17.00-18.30

Z poważaniem

Przewodniczący Zarządu
Koła Unii Wolności
w Lubinie Tadeusz E.
Wajcovicz

APEL

**POLSKIEGO TOWARZYSTWA
DOBROCZYNNEGO „SERCA - SERCOM”**

Zarząd Krajowy Polskiego Towarzystwa Dobroczynnego SERCA - SERCOM (z siedzibą w Legnicy, ul. Libana 10 tel. 51-22-58) zwraca się uprzejmie z gorącą prośbą o materialne i finansowe wspomaganie naszej społecznej działalności statutowej, polegającej głównie na niesieniu niezbędnej pomocy osobom najpilniej takiej pomocy potrzebującej (w szczególności najuboższym rodzinom i najbiedniejszej młodzieży). Współpracujemy ściśle z Ośrodkami Pomocy Społecznej.

Za każdą wpłatę na nasze konto bankowe: B.Z. O/Legnica nr 383800-73479-132-100 z góry serdecznie dziękujemy.

PREZES
POLSKIEGO TOWARZYSTWA
DOBROCZYNNEGO
„SERCA-SERCOM”
Ignacy Andrykowski

SEKRETARZ GENERALNY
rzecznik
P.T.D. „SERCA-SERCOM”
Stefan Kołakowski

Państwowy Instytut Geologiczny
00-975 Warszawa ul. Rakowiecka 4
tel. 49-53-51 w. 280, fax. 49-53-42

Redakcja Biuletynu Lubińskiego
ul. Kilińskiego 10
59-300 Lubin

O polskim odkryciu lubińskich złóż miedzi

Szanowna Redakcja „Biuletynu Lubińskiego”.

Pozwalam sobie przesłać uwagę na temat artykułów J. Bilińskiego i S. Tusińskiego z nr 6 i 7 z kwietnia br. Mam nadzieję, że wypowiedź nie jest za długa i uda się Szanownej Redakcji zmieścić w jednym z kolejnych numerów. Niestety nie mogę ustosunkować się do wszystkich kontrowersyjnych tez w tych artykułach (a prawdę mówiąc, mocno uproszczonych i opartych na domysłach). Wyjaśnienie wszystkich niedorzeczności przekracza możliwość treściwej wypowiedzi. Wybrałem problemy najbardziej wymagające sprostowania, aby publikacje tego typu nie wprowadzały całkowitego zamętu w głowach Waszych Czytelników. Łączę wyrazy szacunku.

□

Dyskusja z artykułami J. Bilińskiego i S. Tusińskiego zamieszczonymi w Biuletynie Lubińskim nr 6 i 7 z kwietnia 1995 r.

Gdy w „Słowie Polskim” nr 26 z 31.01.1995 r. ukazała się „rewelacja” Pana Jana Bilińskiego „Niemcy i Wielka miedź”, wydało mi się, że wypowiedź historyka, jak w PS artykułu wyjaśnia Autor, „samodzielnie badającego powojenne dzieje naszego województwa” nie skłoni mnie do dyskusji. Wydawało mi się, że część tej wypowiedzi jest tak kontrowersyjna i daleka od realiów, że nie może odegrać większej roli wśród czytelników Słowa Polskiego. Już zresztą pierwsze zdanie wypowiedzi „Przed wojną Niemcy celowo rozpowszechniali informację, że mają słabe złoża miedzionosne w Wilkowie koło Złotoryi i w Iwinach” budzi zdziwienie. Statystyki mówią, że państwo niemieckie wówczas produkowało miedź także ze złóż takich jak w Mansfeldzie, Sangerhausen i Richelsdorfie i było potęgą hutnictwa i niczego „falszywie” nie rozpowszechniało, lecz oficjalnie informowało.

Na terenie złoża Konrad, projekt ówczesnych prac niemieckich przewidywał wykonanie 50 otworów z czego do 1942 r. wykonano 40 wierceń o łącznym metrażu 16 000 m. Żadnych wyników prac geologicznych nie utajniono i znane są ich rezultaty. Geolodzy nie-

mieccy należeli do czołówki specjalistów tej nauki w świecie, a ich prace naukowe omawiały budowę geologiczną badanych obszarów, podawały charakterystykę poszczególnych utworów geologicznych, a także naukową interpretację powstawania i rozwoju badanego obszaru. Twierdzenie Autora, że w rejonie Lubina także zostało wykonanych (przypadkowa zbieżność!) 40 otworów i, że pamiętają to osadnicy i robotnicy przymusowych robót, jest wprost śmieszne. Wykonanie takiej ilości wierceń nie może pozostać bez śladu w nauce. Wiedza naukowa przy realizacji takiej liczby wierceń jest tak duża, że nikt tego nie jest w stanie ukryć. Rozumie to na pewno każdy, kto choć trochę wie, co to jest geologia. Wiedza osiągnięta przez badanie innych, także nie metalononnych formacji (np. triasu, trzeciorzędu), istniałaby w sprawozdaniach naukowych i pracach badaczy tej miary, co ówczesni geolodzy niemieccy, bez których czynnego udziału, dyskusji i ścierania się poglądów nie byłaby możliwa żadna geologiczna praca odkrywca na tę skalę. Utajnienie to zdecydowanie tendencja powojenna. Dlaczego Niemcy mieliby utajniać te wyniki, jeżeli nie utajnił żadnych innych badań geologicznych, a oficjalna propaganda raczej gloryfikowała wszystkie osiągnięcia, łącznie z zamiarem odkrycia „wspaniałych broni”. Prowadzącemu wojnę ówczesnemu państwu niemieckiemu do końca wojny nie zabrakło miedzi, natomiast brakowało ropy naftowej. I przez ten brak, między innymi, przegrało wojnę, jeśli już łączyć II Wojnę Światową i geologię. Nie udało się zająć rosyjskich złóż ropy na Kaukazie, a mając możliwość wykonania sugerowanych przez Autora 40 wierceń w okresie wojny, ówczesne władze niemieckie nigdy by ich nie przeznaczyły na szukanie miedzi, lecz na poszukiwanie właśnie ropy. I dlatego także żadni pierwsi osadnicy nie mogli wiedzieć o wierceniach w rejonie Lubina i Polkowic, bo ich tam przed 1944 r. nie było, chyba, że bardzo płytkie, typu sond hydrogeologiczno-inżynierskich pod lokalne umocnienia przemysłowe i wojskowe. Ciężkie wiercenia po-

jawiały się w rejonie Lubina i Polkowic w latach 1955 - 1958, gdy realizowany był projekt poszukiwań Jana Wyżykowskiego z państwowego Instytutu Geologicznego w Warszawie, odkrywcy w 1957 r. złoża Lubin - Polkowice. Projekt ten obejmował realizację otworu S - 23 Rynarcice w lesie przy szosie między Lubinem i Rudną, a także S - 41 Koźlice właśnie przy torach kolejowych, jak pisze J. Biliński i przypisuje te czasy okresowi wojennemu. Cóż, pamięć ludzka nie jest najlepszym materiałem do badań historycznych; nauka geologii oparta na dokumentach i sprawozdaniach prac naukowych ma tu zdecydowaną przewagę.

Próbę wyjaśnienia spraw związanych na styku „pamięć ludzka” - geologia podjął następnie Pan Sławomir Tusiński na łamach Biuletynu Lubińskiego, nr 6 z kwietnia 1995 r. w artykule „Historia odkrycia złóż miedzi LGOM-u - okres 1945 r., a następnie już razem z Panem Janem Bilińskim „Nieznane fakty niemieckich badań złóż rud miedzi w rejonie Lubina w latach 1938 - 1945”, Biuletyn Lubiński nr 7 z kwietnia 1995 r.

Dopiero te artykuły skłoniły mnie do zabrania głosu. Szczególnie uderzyło mnie w tytule słowo „Fakty” - od razu fakty?! Bo jako geolog z wykształcenia Pan S. Tusiński udowadnia w pierwszym artykule, że geolodzy niemieccy nie wiedzieli o istnieniu złoża rejonu Lubina, bo nie pisali nic o nim. Podaje tu prace G. Richter-Bernburga i O. Eisentrauta, a w drugim już pisze o „Faktach”. Profesor G. Richter-Bernburg z Hanoweru wizytował kilka razy Polskę, był zarówno w LGOM-mie, jak i w Państwowym Instytucie Geologicznym. Między innymi, brał udział w sesji na temat cechsztynu w dniach 27-28 kwietnia 1978 r. w Jabłonie koło Warszawy i jako największy autorytet geologii cechsztynu w Europie składał gratulacje dyrekcji Państwowego Instytutu Geologicznego i niezyczącemu wówczas od 3,5 roku docentowi Janowi Wyżykowskiemu z powodu odkrycia złóż. Zdecydowanie mówił, że fakt występowania złoża w Lubinie i Polkowicach

nie był znany geologom niemieckim. A profesor Richter-Bernburg wiedział o cechsztynie i o złożach miedzi na terenie Niemiec absolutnie wszystko i nie miał żadnych powodów umniejszać roli geologów niemieckich.

W następnym artykule (Biuletyn Lubiński, nr 7) Pan S. Tusiński, już we wspólnym artykule z Panem J. Bilińskim, przeczy sobie i zapomina o tezie pierwszego artykułu, że brak jakichkolwiek podstaw naukowych dla przpuszczeń o wiedzy na temat rud miedzi w rejonie Lubina-Polkowice przed końcem II wojny Światowej. Pisze, że „informacje o robotach geologicznych i górniczych w rejonie Lubina posiadli sowieci”, tzn. wyszkolone oddziały NKWD i zaraz potem Autorzy snują historię o przygotowaniach do prac górniczych, miedziowych, a także podają jako pewnik tezę Pana J. Bilińskiego, że grupa Polaków pracujących okresowo na lotnisku pod Berlinem (?) dowiedziała się o wielopokładowości złóż miedzi w tym rejonie. i następnie w artykule zdumiony czytelnik ni mniej ni więcej tylko co następuje: „Otóż jak wykazały polskie badania w tym rejonie okruszczowanie siarczkami metali kolorowych występuje w wielu poziomach - pokładach cechsztynu, ale tylko w pokładzie lupka miedzionosnego ma znaczenie przemysłowego złoża. Dlatego zarejestrowana rozmowa Niemców o pokładowości złoża nadaje tej relacji bardzo wiarygodny charakter”. Cóż można dodać! To stwierdzenie poprostu obezwładnia, zwłaszcza, że podpisany jest pod nim geolog. Wiadomo z geologicznych badań naukowych od początku rozpoznawania cechsztynu i każdy geolog z terenu kopalni LGOM potwierdzi, że złożo ma jednopokładową postać i obejmuje piaskowce, lupki, dolomity (wapienie) i nie ma w innych horyzontach cechsztynu podwyższonych koncentracji metali. Zatem wypowiedź cytowana wyżej nie stanowi żadnego dowodu uzasadniającego tezę o wielopokładowości i dowodu na prawdziwość rozmowy o rudach lubińskich na lotnisku pod Berlinem.

Inna geologiczna nieścisłość, to sprawa huty w Wizowie i infor-

macja, że na terenie kopalni Konrada brak łupków bitumicznych typu mansfeldzkiego, a technologia budowanej wówczas huty w Wizowie przewidywała przeróbkę rudy typu łupków bitumicznych, a nie margli miedzionośnych, znanych powszechnie z Konrada, Leny i Nowego Kościola. A więc, geolodzy niemieccy wiedzieli, czego widocznie nie wiedzą Autorzy, że margiel miedzionośny Konrada ku zachodowi i północnemu-zachodowi przechodzi w łupki bitumiczne typu mansfeldzkiego. Wiedzieli to z otworów W-36, W-39 i W-40 usytuowanych w NW części Konrada, w których parametry zwykłe poziom margli miedzionośnych przechodzi w jednometrowy poziom łupkowy o zawartości 4-5 % węgla organicznego. Wyniki tych wierceń są znane i wykorzystywane do ostatnich czasów, np. przy dokumentowaniu pola Wartowic (pole to przylega do złoża Konrad od NW i W). W polu Wartowic wydobycie łupków bitumicznych jest już powszechne, choć różnią się one mniejszą bitumicznością od typowego łupku lubińskiego, a więc próba budowy huty blisko tych obszarów nie dziwi (koło Bolesławca między szosą Berlin-Wrocław) i najbardziej przemawia za tym, że ta huta miała wspomagać hutę w Legnicy (z ewentualną nitką produkcyjną typu mansfeldzkiego) i nie jest dowodem na istnienie złóż w Lubinie. Gdyby tak było, huta z pewnością usytuowana byłaby inaczej, bliżej obszaru złóż lubińskich, a nie koło złóż Konrada, w miejscu, gdzie występują łupki bitumicz-

ne i z połączeniem kolejki przemysłowej do Iwin.

Autorzy piszą: „na peryferiach Lubina w NW części, przy drodze wyjazdowej do Zielonej Góry znajduje się przysiółek nazwany przez niemiecką miejscową ludność Katanga” i dalej roztaczają wizję niemieckich prac górniczych i geologicznych w tym rejonie. Ow przysiółek został nazwany Katangą przez „ludność polską”. Mogę to stwierdzić z całą pewnością, bo byłem przy „chrzcinach”. W roku 1957 zostały wykonane odkrywcze wiercenia Państwowego Instytutu Geologicznego w Warszawie (S-1 Sieroszowice-23 marca i S-19 Lubin- 8 marca). Rdzenie z otworu S-1 Sieroszowice leżały przez pewien czas na wystawie okna na ulicy Górnej koło rynku w Polkowicach, gdzie je badaliśmy. Był to wówczas nasz magazyn do pracy przy badaniu rdzeni. Gdy powiększyła się ilość wierceń, otrzymaliśmy zwolnione wówczas przez wojska radzieckie zabudowania na Katandze. Wspólnie z pracownikami Przedsiębiorstwa Geologicznego w Krakowie otrzymaliśmy te pomieszczenia do pracy i tam układane były kolejne rdzenie wiertnicze. Nie lubiliśmy tego magazynu, bo był daleko od jakiegokolwiek zaopatrzenia, mieszkaliśmy w pokojach na ulicy Kolejowej w Lubinie nad restauracją koło dworca kolejowego i traktowaliśmy pracę w tym magazynie (piesze doświadczenie!) jako pewnego rodzaju „zesłanie”. Z obecnie nieżyjącymi już geologami Państwowego Instytutu Geologicznego, pionierami badań na Polską Miedzią, Edwardem

Gospodarczykiem i Eugeniuszem Metlarskim w rozmowach między sobą używaliśmy nazwy „Katanga”, gdzie wówczas trwała wojna partyzancka i była to uboga i nieszczęśliwa część świata. Katanga, bogata w miedź prowincja Konga belgijskiego, zatrudniała wtedy buntującą się ludność miejscową do prac górniczych. Prawie jestem pewny, że nazwę Katanga dla naszego magazynu zastosował pierwszy kolega Eugeniusz Metlarski, a doc. Jan Wyżykowski nie zaakceptował jej do końca, chociaż używał jej w codziennych rozmowach z nami. I tak powstała nazwa całej dzielnicy Lubina.

Jako „osadnik polski”, przekazuję tę wiadomość z nadzieją, że i na temat odkrycia Polskiej Miedzi wysłuchają mnie uważnie Autorzy, podobnie jak Oni wysłuchali swoich „respondentów”, wydających opinie o nie znanych „faktach” niemieckich badań nie odkrytych przecież złóż. Obszar Katangi, wówczas bez ludności tubylczej (może na terenie innych wojskowych baz radzieckich pozostała-tu chyba nie!) spenetrowaliśmy pierwsi po otrzymaniu do dyspozycji i żadnych śladów po wykonaniu sugerowanych wierceń (40 wierceń do głębokości 600 m, jak podają Autorzy, to około 24 km rdzenia!) tam na pewno nie było, a wkopy w zboczu rzeczki miały charakter umocnień wojskowych, drobnych magazynów, a z pewnością nie „sztolni do złoża”. A że nie można przejść sztolnią z boku wzgórza nad rzeczką pokładów kurzawek czwarto- i trzeciorzędowych oraz utworów triasowych i

cechsztyńskich o łącznej miąższości ca. 600 m, niech raczej wytłumaczy Autorom artykułu górnicy lubińscy.

Kończąc przypominając słowa Autorów: „Prawda o niemieckich badaniach złóż miedzi w rejonie LGOM-u istnieje w archiwach alianckich wywiadów, gdzie należy się spodziewać wiarygodnych dokumentów geologicznych.” Wcześniej była mowa w artykule o wyszkolonych oddziałach NKWD. Naprawdę, czy tak trudno uwierzyć w geologiczne materiały naukowe zgromadzone w dwóch państwach w Polsce i w Niemczech? I czy naprawdę wszystko można wywieść i utajnić, nawet wiedzę geologiczną na równi z 24 kilometrami kamieni ułożonymi w skrzynkach, o których rzekomym istnieniu wiedzieli, jak napisano w artykule, nawet młodzież szkolna z Lubina

Proces odkrywania złóż jest trudną sztuką prac geologicznych. Można łatwo wyjaśnić i naukowo uzasadnić, dlaczego niemieccy geolodzy nie mogli i nie odkryli złoża, a także przytoczyć błędne ich poglądy na budowę geologiczną Sudetów i rozmieszczenie rud cechsztyńskich, poglądy które utrudniły to zadanie, a nawet uniemożliwiły. Prawdopodobnie upłynęłyby wiele lat, zanim weryfikacja błędnych założeń i kolejne prace geologiczne doprowadziłyby ich do odkrycia lubińskich rud i dlatego to odkrycie przypadło w udziale wyłącznie nauce polskiej. A raczej to temat na jakieś spotkanie dyskusyjne, może z okazji „Dni Lubina”. **Andrzej Rydzewski**

INFORMACJE KULTURALNE

● Propozycje Wzgórza

- 20.05. sobota Galeria „Zamkowa” godz. 19.00 - Recital Emiliana Kamińskiego
 28.05. niedziela Galeria „Zamkowa” godz. 11.30 - poranek muzyczny w wykonaniu uczniów Państwowej Szkoły Muzycznej w Lubinie
 27-28.05. Galeria „Zamkowa” Wystawa kompozycji kwiatowych Zboruckiej
 31.05. środa Galeria „Zamkowa” godz. 10.00 - Finał konkursu wiedzy o sztukach plastycznych dla uczniów szkół średnich Lubina pt. „O laur Giorgia Vasari”

WYSTAWY

- 6 - 31.05. Malarstwo Wojciecha Ćwiertniewicza
GALERIA JADWIGA
 Sprzedaż dzieł sztuki
 malarstwo, grafika, ceramika, szkło artystyczne, witraże, biżuteria srebrna.
 do 28.05. Szkoło unikatowe Haliny Engel - Samorek Szpital Miejski ul. M. Skłodowskiej - Curie - Prace współczesnych grafików polskich.

SPOTKANIA W SALI PRUSKIEJ

- 18.05. Klub Bioenergoterapeuty „Astrologia ogólna” - prowadzi Mieczysław Krystyniak
 24.05. środa godz. 16.30 - Klub Sztuki „Przełom renesansowy”.

Plan pracy kulturalno - oświatowej i terapii zajęciowej w Domu Dziennego Pobytu „Senior” na miesiąc maj 1995.

- 20.05. godz. 16.00 - Wieczorek taneczny
 23.05. godz. 17.00 - Chronimy skórę i oczy przed słońcem
 24.05. godz. 16.00 - Konkurs piosenki - śpiewamy piosenki o wiosnie. *Rozmowy o wzajemnej tolerancji*
 25.05. godz. 16.00 - Wycieczka do parku - uczmy się wypoczywać.
 26.05. wycieczka do ZOO do Wrocławia. Rola zwierząt w samotności człowieka.
 27.05. godz. 16.00 - Zabawa przy muzyce
 29.05. godz. 17.00 - „W hołdzie Matce” - wieczornica poświęcona matkom.
 30.05. godz. 17.00 - Co znaczą badania laboratoryjne - pogadanka.
 31.05. godz. 17.00 - Magia iluzji - pokaz iluzji w wykonaniu p. Wł. Kozłowskiego.

Zajęcia stałe:

- godz. 16.00 wtorki, czwartki - gimnastyka
 godz. 10.00 - wtorki - zajęcia chóru
 godz. 16.00 - piątki - zajęcia zespołu recytatorskiego.

INFORMACJE NA TEMAT OBCHODÓW 700-LECIA MIASTA LUBINA PODAMY W NASTĘPNYM WYDANIU „BL”

O inwestycjach miejskich

z wiceprezydentem **Dariuszem Milką** rozmawia Robert Grodecki

R.G. Jest już połowa piętego miesiąca roku i odnoszę wrażenie, że realizacja inwestycji miejskich przyjętych w tegorocznym budżecie jest znacznie mniej zaawansowana niż 5/12?

D.M. W stosunku do upływu czasu oczywiście ma Pan rację. Ale nie ma w tym nic niezwykłego. Realizacja inwestycji nie następuje liniowo w skali 1/12 na miesiąc. Ze względu na technologię większość prac jest koncentrowana w miesiącach kwiecień-październik. Ponadto wiele zadań wymaga długotrwałej procedury przetargowej, niektóre zaś - wspomagane dotacjami zewnętrznymi - mogą być rozpoczęte dopiero po wypełnieniu bardzo złożonych warunków formalnych.

R.G. A czemu ciągle nic się nie dzieje na budowie wiaduktu ulicy Niepodległości?

D.M. Jest to bardzo duża inwestycja, rozpoczynana w tym roku. Dlatego trzeba było starannie podejść do wyboru wykonawcy zarówno pod kątem oferowanej ceny, jak i wiarygodności technicznej. Przy tak znacznym zakresie robót stosuje się, przewidzianą ustawą o zamówieniach publicznych, procedurę przetargu dwustopniowego. Wymaga to określonego czasu. 12 maja wyłoniony został wykonawca, który zaoferował najkorzystniejsze warunki finansowe i czasowe realizacji; ponadto podwykonawcy będą z naszego terenu a w trakcie prac zatrudnionych zostanie kilkunastu bezrobotnych. Prace rozpoczną się za kilka dni. Chcę podkreślić, że czas przeprowadzania przetargu wykorzystany był na wykonanie dokumentacji i uzgodnień a przede wszystkim na działania

związane z koniecznością likwidacji kilkudziesięciu działek.

R.G. Czemu tak długo rozkopana jest ulica w Rynku?

D.M. Chyba już o tym wspominałem. Po odkopaniu instalacji okazało się, że stan ciepłociągu zasilającego budynki wokół Rynku jest fatalny i konieczna jest jego wymiana. Ponieważ jest to praca nie przewidywana wcześniej, konieczne było opracowanie dokumentacji i uzyskanie od spółki "Termal" zapewnienia o sfinansowaniu tego zadania (ok. 700 mln starych złotych). Dodatkową komplikacją jest fakt, że ze względu na układ infrastruktury w Rynku nowy rurociąg musi przebiegać w tym samym miejscu co stary - dokładnie pod jezdnią. Ale to już kwestia dni.

R.G. Swego czasu wspominał Pan o ubieganiu się miasta o różne dotacje inwestycyjne. Czy coś już wiadomo w tych sprawach?

D.M. Tak, jeśli idzie o to czego na pewno nie otrzymamy. W dużej mierze jest to "zasługa" Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego, który bez zapoznania się z sytuacją na miejscu, arbitralnie wyrokuje o "ekologiczności" proponowanych inwestycji. Jako humorystyczny akcent dodam, że ten sam Wydział nie wie o istnieniu kotłowni przy hotelu "Bomabol" i wobec tego nie nalicza żadnych opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska.

Jeśli chodzi o inne, jeszcze nie rozpatrzone wnioski o dotacje, to sprawy strasznie się ciągną w wyniku wyjątkowego sformalizowania procedur i obawiam się, że nawet w przypadku pozytywnych decyzji, proble-

mem może się stać zdążenie z pracami przed zimą. Niestety ta przewlekłość i niezdolność do podejmowania rozstrzygnięć staje się powoli normą w stosunkach miasta z administracją rządową.

R.G. Chyba zawsze tak było, że nielato było uzgadniać coś z przedstawicielami rządu w terenie?

D.M. Bez wątpienia stale będą występować jakieś konflikty interesów między wspólnotą samorządową a administracją centralną. Ale źle się dzieje, gdy nie podejmuje się żadnych decyzji, mnoży się formalne przeszkody czy też rozstrzyga wątpliwości według kryterium "swoj-oby" a w miejsce jasnych, obiektywnych reguł wprowadza zasadę "załatwiania" spraw. To z czym się stykamy to zastój, bezwład i brak pomysłów. Różne osoby i instytucje sięgają także po metody pomówienia, donosu czy kontroli "na życzenie"; w ślad za tym idą sensacje w tzw. "niezależnych" mediach i doniesienia do prokuratury, UOP czy innych organów.

R.G. Czy to nie nazbyt negatywna wizja otoczenia?

D.M. Niestety nie. Ale poważniejszym problemem jest to, że brak jest chęci współpracy w zakresie działań wieloletnich, wyznaczających przyszłość naszego miasta i całego regionu.

R.G. A może na koniec coś bardziej optymistycznego; co nowego zobaczymy w najbliższym czasie w mieście?

D.M. Myślę, że niebawem będę mógł powiedzieć o paru ciekawych projektach, którymi są zainteresowani inwestorzy zewnętrznymi (w tym zagranicznymi) ale jeszcze trwają rozmowy.

Jest też niewielka rzecz ale nie dająca mi spokoju od dawna. Uporządkowany zostanie i wyposażony w tzw. małą architekturę (ławki, stoły, paleniska i urządzenia do zabaw dziecięcych) teren przy basenie za lotniskiem. Od kilku lat obserwuję, że cieszy się on coraz większym zainteresowaniem mieszkańców naszego miasta. Wiąże się to także z planami ożywienia lotniska poprzez organizowanie tam licznych imprez plenerowych, jak choćby niedawny festyn lotniczy.

c.d. ze str. 1 „Nagroda...”

• **Szymon Kanigowski** - emerytowany nauczyciel zasłużony dla rozwoju sportu młodzieżowego, działacz społeczny i związkowy. Aktualnie pełni funkcję Rzecznika Praw Mieszkańców Lubina.

• **Zofia Pieńkowska** - wieloletnia dyrektorka I Liceum Ogólnokształcącego w Lubinie. W czasie jej kadencji szkoła odgrywała ważną rolę w życiu miasta. Ukoronowaniem solidnej pracy szkoły było jej włączenie do szkół stowarzyszonych w UNESCO w 1979 roku. Wyróżnienie to znacznie podniosło prestiż szkoły. W czasie stanu wojennego pani Zofia Pieńkowska wykazała wielką odwagę i broń przeciw sych wychowanków przed represjami. Do dzisiaj pani Profesor cieszy się autorytetem wśród swoich absolwentów i mieszkańców Lubina.

• **Kazimierz Styś** - emerytowany nauczyciel lubińskich szkół. W czasie okupacji żołnierz Armii Krajowej. Od roku 1966 pracuje w Lubinie. Położył znaczne zasługi w rozwoju lubińskiej oświaty. Dzięki jego inwencji nauczyciele wielu szkół podstawowych stosowali nowatorskie na owe lata metody nauczania. Pomocne w tym było propagowanie czytelnictwa nowości pedagogicznych. W tym celu Kazimierz Styś dbał o rozwój i wyposażenie Biblioteki Pedagogicznej w Lubinie. Od roku 1990 współpracuje z Centrum Badań Śląskoznawczych i Bohemistycznych Uniwersytetu Wrocławskiego.

Spośród wybranych przez komisję konkursową kandydatur został wyłoniony laureat Nagrody Miasta Lubina. Dokonali tego, w tajnym głosowaniu, radni Rady Miejskiej w Lubinie na specjalnie zorganizowanej w tym celu XVII Sesji Rady Miejskiej w Lubinie w dniu 17 maja 1995 roku. Wynik głosowania odczytała pani Elżbieta Palej której powierzono wcześniej funkcję Przewodniczącej Komisji Skrutacyjnej. **W roku 1995, w wyniku podjętej przez radnych Rady Miejskiej w Lubinie decyzji Nagrodę Miasta Lubina zdobył ks. Piotr Dziubczyński.** Radni docenili ogromny wkład pracy w organizację Salezjańskiego Liceum Ogólnokształcącego, Klubu Sportowego „Amico” i przede wszystkim wielkie poświęcenie w pracy z młodzieżą.

R.G.

WALNE ZGROMADZENIE

CZŁONKÓW CECHU RZEMIOŚL RÓŻNYCH

w Lubinie, odbędzie się dnia 31 maja o godzinie 9.00 w sali konferencyjnej Urzędu Miasta w Lubinie.

Starszy Cechu Rzemiosł Różnych
Lechosław Kurowski

Z książki wydarzeń Straży Miejskiej

Miesiące kwiecień-maj

Dwa patrole piesze wraz z funkcjonariuszami Policji dokonały kontroli Targowiska Miejskiego pod względem prowadzenia działalności handlowej, rodzaju towaru oraz legalności przebywania na terenie naszego kraju cudzoziemców. W wyniku kontroli wylegitymowano 14 osób, w tym ukarano 9 mandatami karnymi, 2 zatrzymano do dyspozycji KRP w Lubinie.

Patrol zmotoryzowany na prośbę dyspozytora ZOM-u zabezpieczał usuwanie powalonego przez wiatr drzewa - ul. Kościuszki przy Zespole Szkół Gómiczych.

Na prośbę mieszkańca ul. Pawiej, patrol zmotoryzowany podjął interwencję w stosunku do głośno zachowującej się młodzieży przebywającej w klatce schodowej i piwnicy. Młodzież wylegitymowano, pouczone oraz nakazano zejście się do domów.

Dyżurny SM otrzymał zgłoszenie o nietrzeźwym mężczyźnie śpiącym na ławce przy ul. Drzymały. Skierowany na miejsce interwencji patrol zmotoryzowany ze względu na zagrożenie zdrowia i zgrzeszenie innych przechodniów przewiózł go do Izby Wyrzeźwien.

Patrol pieszy pełniący służbę w rejonie Os. Świerczewskiego dokonał kontroli czystości posesji przy ul. II Armii WP, gdzie prowadzono prace związane z ociepleniem budynków. Odpowiedzialnego za utrzymanie czystości zobowiązano do prawidłowego zabezpieczenia oraz uporządkowania terenu robót.

Patrole piesze i zmotoryzowane zabezpieczyły przemarsz młodzieży ze Szkoły Podstawowej nr 4 ulicami Konopnickiej, Fredry i Kamiennej zorganizowany z okazji obchodów Międzynarodowego Dnia Ziemi.

Funkcjonariusze Straży Miejskiej wraz z pracownikami Firmy „Hart” brali udział w wyłapywaniu wałęsających się, bezpańskich psów na terenie miasta Lubina. Szesnastu właścicieli zwierząt pouczono, trzynastu ukarano mandatami karnymi, jedenaście psów przewieziono do Schroniska dla Zwierząt w Legionicy, pięć oddano właścicielom.

Patrol zmotoryzowany podczas pełnienia służby w rejonie Os. Ustronie IV zatrzymał przy ul. Kochanowskiego dwóch chłopców jadących motorem bez kasku. W czasie legitymowania okazało się, iż kierujący nie posiada uprawnień do jazdy motorowerem ani dowodu rejestracyjnego. W związku z powyższym dalsze czynności podjęła Policja.

Patrole piesze i zmotoryzowane zabezpieczyły ład i porządek podczas trwania festynu zorganizowanego z okazji 3-go Maja na terenie OSiR-u. Służba przebiegła - bez uwag.

Patrol zmotoryzowany zauważył palące się trawy przy wyjeździe z Lubina w kierunku Chocianowa. Do chwili przybycia jednostek Straży Pożarnej zabezpieczano w.w. teren.

Patrol pieszy podczas kontroli czystości Parku XX-lecia zauważył brak pokrywy na studzience kanalizacyjnej, co stwarzało zagrożenie dla bawiących się dzieci. O fakcie powiadomiono dyspozytora MPWiK, który zabezpieczył w.w. studzienkę nową pokrywą.

Dyżurny SM otrzymał zgłoszenie o zakłócaniu ładu i porządku publicznego w hotelu „Samotniak” - ul. Drzymały przez agresywnego, nietrzeźwego mężczyznę. Skierowany na miejsce interwencji patrol zmotoryzowany przewiózł w.w. do Izby Wyrzeźwien.

Małgorzata Mazurkiewicz

DYŻURY APTEK nocne oraz w dni wolne od pracy

15.05.	Kopernika	44-27-04
16.05.	Sokola	44-54-40
17.05.	Leszczynowa	44-22-42
18.05.	Armii Krajowej 35	44-40-26
19.05.	Mieszka I	42-22-05
20.05.	Kasztanowa	42-79-22
21.05.	Kilińskiego	42-18-66
22.05.	Wyszyńskiego	42-44-25
23.05.	Armii Krajowej 35	44-40-26
24.05.	Gwarków	42-27-73
25.05.	Armii Krajowej 15	42-15-22
26.05.	Kopernika	44-27-04
27.05.	Leszczynowa	44-22-42
28.05.	Kopernika	44-27-04
29.05.	Wyszyńskiego	42-44-25
30.05.	Ptasia	44-63-01
31.05.	Kilińskiego	42-18-66
01.06.	Mieszka I	44-22-05
02.06.	Kopernika	44-27-04
03.06.	Leszczynowa	44-22-42
04.06.	Kilińskiego	42-18-66
05.06.	Ptasia	44-63-01
06.06.	Leszczynowa	44-22-42
07.06.	Kilińskiego	42-18-66
08.06.	Armii Krajowej 35	44-40-26
09.06.	Armii Krajowej 15	42-15-22
10.06.	Kopernika	44-27-04
11.06.	Kasztanowa	42-79-22

dyżury w dni wolne od pracy

cd. ze str.12 „700-lecie...”

1273 r. umarł w Głogowie Konrad I. Jego synowie Konrad II, Henryk II, Henryk i Przemko byli niepełnoletni, jednak w 1227 r. wzięli udział w wojnie z księciem legnickim Bolesławem Rogatką. Najstarszy Konrad otrzymał trzy dzielnice: głogowską, żagańską i ścinawską z Lubinem. W 1284 r. doszło do zamiany dzielnic między Konradem a Przemkiem. W 1284 r. Lubin był miastem. T. Jurk twierdził, że synowie Konrada I w latach 1274-1280 prawdopodobnie nie wystawili żadnego dokumentu. Po śmierci Przemka Henryk III i Konrad II wystawili wspólny dokument, a Konrad zapewne lokował miasto na prawie niemieckim.

Po 1270 r. zaznaczył się masowy napływ uboższego rycerstwa niemieckiego, od 1280 r. wzrasta rola mieszczan.

Zamiarem książąt na Śląsku było utrzymanie silnej pozycji

wobec społeczeństwa, dlatego odsunęli od wpływów stare możnowładztwo, wspierali rozwój miast, wspomagali średnie rycerstwo i niższe duchowieństwo przybyszów niemieckich oraz mieszczaństwo. Siły te były słabo związane z tradycją narodową i piastowską. Do XIII w. żywioł polski był tu silny. Łacina wypierała język polski z kościołów i dokumentów. W miastach zaczął dominować język i obyczaj niemiecki. Trwało lokowanie miast i wsi na prawie magdeburskim. Na wsiach dominowała ludność polska. Nie osadnicy niemieccy zapoczątkowali u nas życie miejskie. Przybysze niemieccy w swej masie byli elementem znaczącym, stanowili jednak fragment wielowiekowej historii miast polskich. Rozwój społeczny i gospodarczy Śląska i Polski w XIII w. skłonił do przyjmowania norm ustrojowych, powszechnych w Europie środkowej i zachodniej (Jasienica 1986). Na tym prawie

był lokowany Kraków. Jasienica podkreśla, że to prawo było stosowane wobec osiedli miejskich, istniejących od stuleci. Nowe porządki przyjmowały się dlatego, bo były dobrze dostosowane do średniowiecznego sposobu wytwarzania dóbr. Łatwiej dało się znieść osadników do nowej wsi, jeśli mieli zapewniony samorząd (Jasienica 1986).

Lokacja na wsi i w mieście była podobna. Do założenia nowego osiedla potrzebne było pozwolenie książęce. Właściciel wyszukiwał zasadzcę i nadawał mu przywilej - umowę. Zasadzca na wsi zostawał sołtysem, a w mieście wójtem. Następnie sprowadzał on osadników. Zakładanie wsi na prawie niemieckim wcale nie oznaczało obecności Niemców. Zasadniczo zasadzca i kmiecie byli Polakami. Osiedlali się na korzystniejszych dla siebie i dziedzica warunkach.

W miastach zasadzca otrzymywał przywilej lokacyjny, później

zostawał dziedzicznym wójtem. Stanowisko dawało mu znaczne dochody, miał prawo do części czynszu z parcel budowlanych, brał udział w wojnach, przewodniczył miejskiej ławie sądowej. W miastach lokowanych na prawie zachodnim była obieralna rada, której przewodniczył jeden z burmistrzów. Rozkwit rzemiosła powodował rozwój miast. Pojawiały się cechy, ale najważniejsze były gildie kupieckie. Polacy mieli tutaj głos decydujący.

Lokacja Głogowa odbyła się na prawie średzkim. R. Gładkiewicz stwierdził, że Lubin prawa miejskie otrzymał od książąt głogowskich przed końcem XIII w. R. Żerelik uściślił tę datę i podał, że lokacja nastąpiła krótko przed 1295 r. za czasów Konrada II Garbatego, ze wzmianką o cives i advocatus haereditarius, a nie a lokacji miasta.

Jan Biliński

1	R	Y	T	V	A	E	R	P	O	C	I	A	G
2	A	R	G	S	E	R	P	N	E				
3	D	R	O	G	A	S	E	S	T	E	R		
4	O	K	P	A	R	T	N	E	R	E	M		
5	S	L	I	N	A	R	A	O	R	I	A		
6	Z	U	V	E	N								
7	Z	D	V	K	A	T	T						
8	Z	K	T	K	Z								
9	D	Z	B	A	N	V	Z	A	D	R	A		
10	Z	A	I	N	T	R	Y	G	A	O	Z		
11	B	A	R	K	A	Y	W	A	P	N	O		
12	Z	M	S	I	Z	O	A	I	B				
13	O	C	A	Z	A	A	B	Z	O	N	K	A	
14	N	C	G										
15	Biuletyn					J	Lubiński						
16		M	A	T									

Poziomo:

- 1) zespół cech uroczystości • chęć
- 2) nie tylko Tylżycki
- 3) dukt • związek kwasu i alkoholu
- 4) wspólnik
- 5) w ustach • miasto we Włoszech między Ferrarą a Wenecją
- 7) dawna złota moneta
- 9) naczynie z uchem • drzazga
- 10) podstęp
- 11) łódź do przewozu towarów • tlenek wapnia
- 12) jednakość cechy
- 13) ratować • przezroczysta skórka
- 16) koniec szachów.

Pionowo:

- A) uciecha • łądoga trawy
- C) rzemienie do przywiązywania • podaje drinki
- D) kończyńska dolna
- E) obrzędowa uczta u pierwszych chrześcijan • jezioro w Afryce
- H) przebudowa
- L) dzieło • serca
- M) w rowerze
- N) klub z Mediolanu • niedozwolony • meczowy w sporcie
- P) Anna ... piosenkarka • po śmierci.

Hasło: E P O S Z
 1m, 12p, 4k, 13k, 10e, 2p, 1k, 13a, 3m, 1f, 10h, 13f, 15h, 1w, 8k, 15h, 4f, 8p, 4f, 4e, 13m, 9p, 1a, 13a, 8p, 5p, 8p, 4k

Treść odgadniętego hasła prosimy przelać na kartkach pocztowych do dnia 10 czerwca 1995 roku na adres redakcji. Hasło krzyżówki z Biuletynu Lubińskiego 8/95 brzmi: „Przyfrant kowany na cztery nogi”. Nagrodę wylosował: Ryszard Burchardt z ul. Kruczej. Gratulujemy. Nagrodę przesłamy pocztą.

W trakcie przygotowań do obchodów 700 lecia uzyskania praw miejskich, zainicjowane zostały działania zmierzające do popularyzacji zagadnień związanych z rocznicami lokalizacji na prawie polskim i niemieckim. Temat był poruszany przez historyków lokalnych, uniwersyteckich i historyków-publicystów. W opracowaniu St. Tokarczuka z 1989 r., zawarte są, warte upowszechnienia, wypowiedzi badaczy lub urywki ich prac tematycznie związane z Lubinem.

Według T. Kaletyna – archeologa, Lubin i okolice były zasiedlone w młodszej epoce kamiennej. Wiele stanowisk archeologicznych w Górzycy, Kłopotowie i Krzeczynie pochodzi sprzed 4 tys. lat. Sporo cennych zabytków wiąże się z okresem kształtowania się plemion słowiańskich w V–VIII w. Utrzymywały się kontakty z prwincjami północnorzymskimi. Te dane potwierdzają położenie Lubina na szlaku bursztynowym, który biegł od Bałtyku na południe. Przez Lubin wiódł trakt kupiecki z Magdeburga do Kijowa. Badania archeologów oraz studia historyczne potwierdziły, że obszar Lubina przez X w. zamieszkiwały

plemiona słowiańskie. T. Kaletyn uważa (1984), że przodkowie Lubinian należeli do plemienia Trzebowian z obszaru Legnicy. Była prezes Towarzystwa Miłośników Ziemi Lubińskiej, Wanda Goebel, analizując okres plemienny uznała (1980), że założycielami osady w Lubinie byli Dziadoszanie z rejonu Głogowa, gdyż dokument kronikarski, zwany Geografem Bawarskim, w pierwszej części wymienia nazwy ludów, sąsiadujących z państwem Karolingów, a Dokument Praski z 1086 r. wymienia Trzebowian koło Legnicy. To, że Lubin leżał na skrzyżowaniu szlaków z Legnicy do Głogowa i z Głogowa do Wrocławia, pozwala sądzić, że leżał on na obszarze plemiennym Dziadoszan i należał do Księstwa Głogowskiego. Książęta głogowscy walczyli z książętami legnickimi.

Wzmoczenie osadnictwa w rejonie Lubina w X w. musiało doprowadzić do powstania ośrodka osadniczego. T. Kaletyn, M. Haisig i A. Wałkowski mówią o ośrodku miejskim i wczesnym grodzie kasztelańskim. Część autorów proponuje legendę o założeniu Lubina przez cesarza Henryka w 936 r. co można włożyć między bajki. Wielu badaczy uważa rok 1170 za ważną datę. R. Żerelik (1985) sądzi, że „Kronika Zimmermama” z XVII w. wskazuje Bolesława Wysockiego, jako twórcę miasta, ale dodaje, że współczesne dokumenty temu przeczą. M. Haisig uznał, że w tym czasie istniał w Lubinie gród kasztelański, a obok rozwijała się osada targowa.

R. Gładkiewicz, kierownik zespołu opracowującego monografię Lubina zauważył, że Bolesław Wysocki przyczynił się do założenia miasta, gdyż wznosił gród obronny, otoczony wałem drewnianoziemnym, a obok założył osadę, której nadał prawa targowe. Był to Stary Lubin, chronologicznie starszy od Lubina. Na Starym Lubinie funkcjonował kościół, (według tradycji wzniesiony z fundacji Piotra Włosta), który do 1270 r. jako parafialny, w 1319 r. utracił swe znaczenie, gdy w Lubinie powstała nowa parafia. W 1170 r., kiedy książę nadał miastu prawo polskie i prawo targowe. A. Wałkowski (1988) w oparciu o opinie archeologów przyjął, że okolica była zasiedlona od epoki brązu, o czym świadczą znalezione w postaci grobów i siedzib mieszkalnych. Wykopiska ułatwiły poznanie układu przestrzennego miasta, a rozmieszczenie budynków wskazuje na prace budowlane na wolnym terenie.

A. Żerelik stwierdził, że Lubin do 1224 r. w dokumentach nie występował. Po raz pierwszy został wymieniony w dokumencie Henryka Brodatego. T. Kaletyn twierdzi, że w 1227 r. Lubin płacił dziesięcinę klasztorowi w Trzebnicy. Wtedy był kasztelaną.

cd na str. 11

